

Trutnovinky

Na pionýrech na Korsiku

Richard a Michal Pušovi

TE KRKONOŠSKÁ 70MTB LEGENDÁRNÍ TÝMOVÝ ZÁVOD

GENERÁLNÍ PARTNER:

HLAVNÍ PARTNEŘI:

nnnn Janské Lázně

3. září 2022
Janské Lázně

Editorial

Pincek versus škodovka

PAVEL CAJTHAML / redaktor

Na dovolenou můžeme cestovat mnoha dopravními prostředky. Já jel letos k moři škodovkou. Klimatizovanou, s tempomatem, automatickým nouzovým brzděním a šestistupňovou převodovkou. Podle očekávání byla třicetistupňová vedra, takže klimatizace se hodila. Další vymoženosti moderního auta už se tolik využít nedaly. V koloně jsme se po dálnici mnohdy ploužili sotva stovkou. Plyn, brzda, plyn, brzda, pozor, dokonce úplně stojíme! Pak zase plyn, brzda, plyn, brzda... Stotřicítkou jsme jeli až těsně před cílem našeho jadranského putování. Nervozita u mě byla chvílemi značná. Lamentoval jsem hodně a hlasitě. Ve stejnou dobu se přesouvali z Česka na Korsiku dva nadšenci z Trutnova. Na retro motocyklech Pionýr a tempem, které by větší na řidičů označila za hlemýžď. Po okresech, kterým já se vyhýbal. Jen se třemi rychlostními stupni. Občas něco opravili nebo svařili. Ale jinak klid a pohoda. Jeli pomalu a s úsměvem na rtech. Jak je to možné? ■

Obsah

RICHARD A MICHAL PUŠOVI / str. 4 ▶ 7

TRENÉŘI MFK TRUTNOV

str. 8 ▶ 11

ZÁCHRANA KOSTELA

str. 22 ▶ 23

ARTU KUS

str. 12 ▶ 13

KASPER KEMPY

str. 24 ▶ 26

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 19626, Sídlo redakce: Horská 634, 541 01 Trutnov, www.trutnovinky.cz, e-mail: redakce@trutnovinky.cz, Redakce: Michal Bogáň, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@trutnovinky.cz, Pavel Cajthaml, tel.: 734 636 116, e-mail: pavel@trutnovinky.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@trutnovinky.cz, Obchod, inzercce: Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, Grafika: Michal Kriegl, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: 1805-8914, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 5 000, Regionální mutace: Trutnovsko, Titulní strana: Miloš Šálek.

INZERCE

NEJVĚTŠÍ VÝBĚR
SUDOVÉHO PIVA

ZA CENY PIVOVARŮ 10L – 50L

Půjčujeme pívni chlazení

ŠIROKÝ SORTIMENT VÍN

V BAG IN BOXECH 3L A 5L

NABÍDKA LEDU 2KG, 3KG A 5KG

Odborník
na vaše
neřesti

ALKOHOL PRODAVÁME
OSOBAM STARŠÍM 18 LET

Horská 30, Trutnov | E-mail: obchod@mecir.net
Tel: 499 811 752 • 723 291 202 | www.mecir.net

Dvacet kilometrů jsme jeli dvě a půl hodiny, na jedničku

Nezmaři, dobrodruzi, hrdinové. To jsou otec a syn Pušovi. Dvaapadesátiletý Richard a třicetiletý Michal po dvou letech znovu cestovali na pionýrech Evropou. Z Trutnova na Korsiku a zpět ujeli téměř 3500 kilometrů na legendárních malých motocyklech, které se vyráběly do osmdesátých let v Československu a které nedosahují závratné rychlosti. „Vracíme se šťastní a spokojení. Byl to krásný a příjemný výlet,“ shodli se pár minut po návratu.

PAVEL CAJTHAML,
FOTO: MILOŠ ŠÁLEK A MICHAL PUŠ

Máte spočítaný přesný počet najetých kilometrů?

Michal: Bez čtrnácti kilometrů jsme ujeli tři a půl tisíce kilometrů po souši a čtyři sta trajektem. Celý výlet trval třináct dnů. Jeli jsme z Česka do Rakouska, přes Grossglockner do Itálie, pak do přístavu v Janově, odtamtud do Bastie na Korsiku, tu jsme celou objeli přes průsmyky zpátky do Bastie. Pak jsme pluli lodí do Livorna, pokračovali do Pisy, Benátek a na hraniční přechod do Villachu. A pak přes Alpy zpátky do Znojma a domů. Chtěli jsme dát ještě Mangart, ale po zážitku z Grossglockneru,

kde mi vytekla všechna vazelína z brzd, jak jsem je cestou dolů utavil, a nahoru se nám naopak několikrát zapekl motor, jsme si řekli, že Mangart už by byl pro nás moc.

Jeli jste jen po okreskách, nebo i po dálnicích?

Richard: Dálnicím a městským okruhům jsme se vyhýbali. V Rakousku a Itálii se ale taková cesta dá jet jen podle navigace. Silnice se tam neustále mění. Jedete, kruhový objezd, dvě stě metrů, silnice doleva, doprava, ujede člověk kilometr a znovu kruhový objezd. A pořád dokola. Bez navigace se to nedalo, to by tam člověk musel bydlet čtyřicet let, aby to znal.

Na jakých úsecích jste si to nejvíce užili?

Michal: Hodně na okreskách mimo vesnice, ale úplně nejvíce na Korsice. Tam totiž bylo opravdu na co koukat. Například ty nádherné hory!

Richard: Pohled na Alpy byl hezký, při zpáteční cestě byly moc pěkné Benátky.

Jakou rychlostí jste v takových chvílích jeli?

Richard: Průměrně kolem pětapadesáti kilometrů

za hodinu. Kvalita asfaltu tam nebyla nic moc, takže jsme nemohli moc divočit.

Michal: Čím víc jsme jeli v Itálii na jih, silnice byly horší a horší. Na cestě z Pisy do Benátek, asi 150 kilometrů dlouhý úsek, to jsem si myslel, že budu muset někde sehnat náhradní kolo. Tam byla díra za dírou!

Které úseky byly krizové?

Michal: Horské úseky daly hodně zabrat motorkám, italské rovinaté hlavně nám. To jsme nekoukali nikam jinam než jen na silnici, abychom se vyhýbali díram. Tam jsme museli být hodně opatrní.

Jak jste zvládli největší kopce?

Michal: Než jsme vyrazili na Grossglockner, tak jsme v hotelu ráno u snídaně odhadovali, co nás čeká. Táta říkal: To bude něco, jako když se u nás jede na Horní Maršov nebo Malou Úpu. Pojedeme většinu na dvojku nebo trojku a jen to finále pojedeme jedničkou. Omyl! Ve skutečnosti jsme jeli jen pět kilometrů dvojkou a trojkou, většinu na jedničku. Když jsem v jednom místě viděl, co nás čeká za kopec, tak se mi úplně sevřel žaludek.

Richard: Předpokládal jsem, že tam bude stoupání maximálně 12 stupňů, což je celkem normální. Ale že někde v horách udělají silnici se stoupáním 19 stupňů?! To je prdák, na kterém snad nemůže jít v zimě ani vyhrnout snůh!

Michal: Dvacet kilometrů jsme jeli dvě a půl hodiny, na jedničku. Projeli jsme tři zatáčky a motor byl zapečený.

Dojet až na kopec, to musel být tedy výkon!

Michal: Když jsme dojeli nahoru na Grossglockner, tak nám aplaudovali všichni motorkáři, co tam byli. Tleskali a hvízdali. Ocenili, že jsme to vyjeli.

Richard: Oni tam dorazili na tisícovkách a moderních motocyklech, pod padesát koní tam nikdo motorku neměl. Jenom my!

Co ještě na vás motorkáři obdivovali?

Michal: Většina se divila, jak malé motorky máme. Hned zjišťovali, odkud jsme, jak máme silný motor. Nejčastěji se ptali na kubaturu. Když jsme řekli, že to je padesátka a že už s tím jedeme dva a půl tisíce kilometrů, nechtěli věřit. Brali si od nás na památku nálepky, že prý nás budou sledovat.

Kolikrát vám motor vypověděl službu?

Richard: Myslím, že jsme stáli asi sedmkrát.

Michal: Jeli jsme, jeli a najednou to zdechlo.

Richard: Takže jsme deset patnáct minut počkali, až motor vychladl, a jeli dál. Naštěstí v horách byla docela zima, takže to stydlo poměrně rychle.

Michal: Když jsme vyjeli nahoru, na vrcholcích byl vidět čerstvě napadáný sníh.

Kromě motoru, zlobilo vás ještě něco jiného?

Richard: Na Korsice mi prasknul řetěz. A dvakrát jsem píchnul.

Michal: Já vymetl díru, praskly mi dva dráty v kole, takže jsme udělali rozborku a zborku kola, komplet nové vyplétání. Dvakrát jsme čistili výfuk.

Všiml jsem si, jak jste ověšení taškami, batohy, spacáky...

Michal: Někam jsme je dát museli. Na další expedice, které plánujeme, chceme motorky přestavět. Seženeme větší nádrže, místo pětilitrových sedmilitrové. Předěláme motory na čtyřkvalty. Přestavíme nosiče. Nemáme vůbec využitý předek, ten se dá zvednout jednou rukou. Naopak zadek je přetížený. I kvůli tomu sebou táta v jedné zatáčce plácnul na zem, poslal pionýra pod svodidla.

Richard: Ujelo mi v zatáčce zadní kolo a už jsem se válel! Nic se mi ale nestalo, jen motorka je trochu odřená.

Obdivuju, jak máte vybavení přichycené k motorce. To se asi nedá koupit, že?

Michal: Přívěsný vozík je originál, ale uchycení k motorce a vše, co vidíte na motorce, to vše jsme si vyrobili sami.

Kolik jste museli během cesty nakoupit benzínu?

Richard: Každý asi sto litrů benzínu. Zhruba tři litry na sto kilometrů si to vzalo.

Michal: A ještě plus minus litr oleje se někde spálil a litr a půl se vyprskal někde na silnici.

Kde jste nocovali?

Michal: Většinou v kempech, jen jednou jsme spali pod širákem, protože jsme už nesehnali žádný nocleh. A jednou v hotelu, před Grossglocknerem. Předtím jsme totiž jeli asi tři sta kilometrů v dešti, navíc bylo asi jen deset stupňů. To jsme byli hodně vymrzlí.

Moderní motorkářské oblečení by se asi pro jízdu na pionýru nehodilo, že?

Richard: V něčem takovém bychom se v prosluněné Itálii upekli. Motorkáři na rychlých strojích v tom lítají stovkou, takže jim se do oblečení vzduch dostane. My bychom se při padesátce uvařili ve vlastní šťávě.

Michal: Většinu trasy jsme odjeli v tričku a kraťasech. A bylo to v pohodě.

Ani helmy nepoužíváte soudobě, ale retro...

Michal: Nové helmy máme, ale používáme je jen tehdy, když jezdíme na třístapadesátkách. Na pionýrech nám stačí „kokosák“.

Richard: Dřív, až do devadesátých let, se jezdilo na pionýru bez helmy.

Michal: Jedinými moderními věcmi byly mobil s navigací a malá kamera, které jsem měl připevněné na svém pionýru. Jinak jsme jeli „po staru“.

Jak dlouho jste se chystali na cestu?

Richard: Loni jsme na pionýrech zkusili cestu na

Slovensko a bylo to bez problémů. Takže jsme letos jen zkontrolovali olej a jelo se.

Loni jste jeli do Bulharska starým wartburgem a škodovkou, letos na Korsiku na dobových pionýrech. Co ještě historického máte v garážích?

Michal: Například trabanta, s kterým v srpnu vyrazíme k Baltu. Nebo třicet roků starou šestistovku yamahu. Ale na běžné ježdění mám seata.

Proč vás přitahují stará auta a staré motocykly?

Richard: V mých dvanácti letech jsem pokukoval po starších kamarádech a záviděl jim, že můžou jezdit na motorce. Taky jsem po ní toužil, pak jsem si ji pořídil a tím to začalo. Nejdřív jsem měl Stadion. Pak Pionýra a postupně další a další motorky. A zůstalo mi to dodnes.

Michal: Mě to taky začalo zajímat asi ve dvanácti. Místo toho, abych seděl u počítače, chodil jsem do garáže rozebírat a opravovat motorky.

Richard: Myslím, že v tom nejsme úplně sami. Je spousta motoristů, kteří sice doma něco takového už nemají, ale rádi se podívají na něco, co už dnes běžně nejedí po silnici. Rádi zavzpomínají, že na něčem takovém oni nebo jejich rodiče kdysi jezdili.

Jízda na současných silných motorkách vás neláká?

Richard: V tomhle věku už ani ne. Mně silné mašiny nechybí. Navíc většinou dělají větší rámus, o to nestojím, aby mně za ušima řvaly výfuky. To by mě za hodinu bolela hlava.

Divím se, že to ani vašeho syna neláká.

Richard: Myslím, že nadšení je nakažlivé. Můj táta měl kdysi starou oktávku. Za patnáct let už málem objela čtyřikrát zeměkouli, jak hodně měla naje-

to. Když jela stovkou, to byl hotový zážrak, jinak jsme se s ní většinou courali šedesátkou nebo sedmdesátkou. Takže když většinu života projedíte pomalu, tak vám pak už rychlost k srdci nepřilne. Aspoň u mě to tak bylo.

Jak vypadá váš běžný den? Umíte vydržet bez auta nebo bez motorky?

Richard: Určitě! Například teď půjdu domů, budu zalévat kytky a krmit rybičky. Rád se jdu jen tak projít, ale přiznávám, že u toho už přemýšlím, co a jak by se dalo na autech nebo motorkách vylepšit, nebo kam pojedeme.

Michal: Například nyní řešíme, že na příští cestu s sebou budeme chtít vlastního kameramana. Dotěď jsem všechno točil já, ale moc jsem to nestíhal a spousta zajímavých nebo hezkých záběrů mi utekla.

Richard: Já bych něco takového už vůbec nestíhal, silnice mě zaměstnává natolik, že bych to nedokázal skloubit. Jsem rád, že to ošéfuje Michal.

Takže den bez auta nebo motorky nevydržíte?

Richard: Asi ne. Nejhorší je, že i když člověk spí, tak se mu skoro pořád něco zdá. Takže na to myslím ve dne i v noci!

Michal: Pořád nad něčím přemýšlíme. Příští rok chceme jet auty, ale úplně jinými, než jsme jeli loni. Žádný wartburg nebo stará stopětka. Ještě ta auta nikdo neviděl, takže je to tak trochu tajné...

Co na to vaše partnerky?

Richard: Moje manželka si za těch třiatřicet let už zvykla.

Michal: Myslím, že jsou rády, že nesedíme na gauči nebo v hospodě u piva a že něco podnikáme. ■

Potřebuji zase dobít baterky

Posledních deset divizních sezon fotbalistů Trutnova je spjato s působením trenéra Miloše Dvořáka. Ale teď přichází změna. Jedenašedesátiletý kouč se rozhodl na vlastní žádost v klubu svou činnost ukončit. „Už se mi to hlavou honilo delší dobu, cítil jsem se unavený,“ nechal se slyšet muž, který tým v divizní soutěži vedl celkem dvanáct sezon a vyzkoušel si také, jaké je to trénovat největšího okresního rivala ve Dvoře Králové.

✎ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: JIŘÍ PETR

Miloš Dvořák ale začal v trutnovském klubu působit ještě daleko dříve, v krajském přeboru, kdy jej oslovil Ladislav Šafář. Ten posléze skončil a on se posunul na pozici hlavního kouče a společně se svým asistentem Janem Gábrlem v roce 2006 vrátili Trutnov do divize. Tam se mančaft udržel dvě sezony a potom sestoupil. „Na podzim za námi přišel pán Chráska a řekl, že by to chtělo změnu,“ vzpomínal Miloš Dvořák na konec své první trutnovské mise. Místo něj poté mužstvo v zimě převzal Petr Kozák.

Trutnovský trenér ale dlouho bez angažmá nezůstal a už v listopadu kývnul na nabídku Dvora Králové! „Bral jsem to, že jsem chtěl trénovat. Chytl mě to. Dvůr měl v té době výborné hráče, většinu z nich jsem znal, takže to zase tak velká změna ne-

byla. Na druhou stranu to pro mě bylo překvapení, že si vedení dvorského klubu vybralo zrovna mě,“ sdělil ke svému přesunu na stadion pod Hankův dům. „Byla to výzva,“ prohlásil tehdy. V městě na Labi strávil tři a půl sezony, potom spolupráci ukončili.

A zrovna v tom roce – 2012 – se udály velké změny v trutnovském fotbalu, kdy došlo ke sloučení FK Trutnov a SK Horní Staré Město a vznikl nový klub MFK Trutnov. „Nový výbor mě tenkrát oslovil, jestli bych nepomohl, tak jsem kývnul. Mám to přeci doma,“ usmál se Miloš Dvořák, jak se vrátil do klubu, kde startovala nová fotbalová éra. A teď se dá říct, že se děje to samé. Trutnov stojí na prahu další nové etapy, té bez Miloše Dvořáka.

„To rozhodnutí ve mně zrálo už delší dobu. Přeci jen, když trénujete tolik let, trochu vás to dostane. Máte pořád nějakou zodpovědnost, stále se musíte připravovat na tréninky a zápasy. Zabíralo mi to hodně času,“ zdůvodnil trenér svůj záměr opustit oddíl. „Jenže pak přišel covid a v té době jsem to zase takhle úplně nechtěl ukončit. Rozhodl jsem se, že dám ještě sezonu. Začalo se tady budovat i zcela jiné mužstvo, tak to bylo docela zajímavé. Nicméně ke konci sezony už jsem si připadal takový vyčerpáný a že bude asi dobrý dát tomu třeba nějaký nový impuls,“ dodal.

Jak ze strany výboru, tak hráčů byla sice snaha, aby ještě pokračoval, ale Miloš Dvořák už měl jasno a nenechal se zvíkat. Ani nabídkami z jiných týmů, které hned přišly. „Potřebuji zase dobít baterky. Chci si teď odpočinout a věnovat se svým zájmům,“ svěřil se, že rád odpočívá doma na terase, hraje tenis, podniká výlety na kole. A samozřejmě se jezdí i dívat na fotbal a tréninky. Na tom prvním trutnovském bez jeho vedení, kdy mužstvo dostal na starost nový kouč Vladimír Marks, byl také. „Bylo to pěkný, dát si pivo a sledovat, jak kluci trénují,“ smál se.

Divizní tým, potažmo celý klub je podle Miloše Dvořáka v dobré kondici. „Rok a půl jsme teď budovali nové mužstvo. Zapadla do něj dobrá generace předpředloňských dorostenců a vhodně se tým doplnil o kluky z Hradce,“ poukázal. Někteří hráči si to podle něj také konečně srovnali v hlavách. Fotbal je začal víc bavit a zároveň se už v divizi otrlí. „Opravdu si myslím, že teď je tady dobré mužstvo, hlavně výborně generačně poskládané a perspektivní, většina hráčů je ve věku 23 let a dolů,“ zdůraznil Dvořák.

Jeho slova potvrzuje již umístění z uplynulé sezony, kdy trutnovští fotbalisté obsadili 8. místo. „Už podzim byl z naší strany dobrý. Mělo to nějakou hlavu a patu, ač bodově to ještě nebylo tak znát. V zimě jsme pak začali pracovat na jiném seskupení a klukům to sedlo. A konečně si myslím, že měli i takovou konstantní výkonnost, protože tady byl vždycky problém s mladými hráči, že odehráli jeden dva dobré zápasy, ale pak čtyři horší,“ naznačil trenér. V jarní části tým žádný větší výpadek nepotkal. A když náhodou neměli formu jeden dva hráči, Miloš Dvořák vždy tvrdil, že tohle se dá dohnat nějakou týmovou bojovností. „Myslím, že i parta je teď výborná. Prostě si to všechno dobře sedlo,“ prohlásil. Vliv na zlepšenou výkonnost měl i fakt, že se tým oproti minulým rokům scházel na tréninky v solidním počtu. „Tím pádem tréninky měly úplně jinou intenzitu a byly kvalitnější,“ potvrdil. A ještě kvitoval to, že klub má velkou výhodu v tom, že má perfektní mládež a bylo vždy kam sáhnout ve vlastních zdrojích.

Otázka je, jak bude tým nyní šlapat pod Vladimírem Marksem. „Neměl bych o to strach. Láďa má k fotbalu výborný vztah. Poslední rok to už dělal s námi, takže si to trochu oťukal a ví, co a jak funguje. Ví, co se někdy stává před tréninky, že se mu

nějací hráči omluví, takže ho to určitě nerozhází,“ uvedl Miloš Dvořák, který předpokládá, že i s novým trenérem bude trutnovský fotbal pokračovat dál v tom trendu, co nastavili v poslední době. „Láďa je ale na druhou stranu mladší, progresivnější, přinese do toho něco nového, hráči na něj budou mít třeba jinou vazbu a může to být ještě víc ku prospěchu,“ konstatoval.

Nadcházející divizní sezonu vidí již bývalý kouč MFK jako velmi zajímavou, protože do skupiny C přibýlo šest nových mužstev. Favoritem podle něj bude opět Vysoké Mýto, vysoko se prý budou pohybovat také Velké Hamry. „A věřím tomu, že když kluci budou pokračovat v tom, co fungovalo na jaře, budou hrát v klidném středu a troufnu si říct, že by mohli být i malinko výše,“ pronesl. „Ale musí být samozřejmě všichni zdraví. Loni na podzim nám z toho pár kluků vypadlo a bylo to znát. Ten kádr zase není tak úplně široký – čtrnáct, patnáct hráčů,“ dodal.

Na letošním galavečeru krajského fotbalového svazu byl Miloš Dvořák zvolen trenérem desetiletí. Zajímavostí také je, že ještě loni na podzim jste ho mohli vidět v šedesáti letech (!) jako aktivního hráče v dresu Hajnice. „Teď jsem ale po operaci kolene, takže nevím, jak to se mnou bude dál. Bohužel koleno se léčí jinak ve třiceti nebo v šedesáti. Cvičím, jezdím na kole, jdu se proběhnout, ale zápas jsem zatím nezkoušel. Ale jestli to půjde, tak si ještě zahrát půjdu,“ řekl na závěr. Hráčskou kariéru v Trutnově ukončil v 41 letech, pak dlouho hrál v Rudníku, Mladých Bukách a Janských Lázních. A jak to bude dál s jeho trenérinou? ■

UMÍSTĚNÍ NA MISTROVSTVÍ ČR 2022

Všechny medaile
v kategorii Elite

5 prvních míst
v časovce

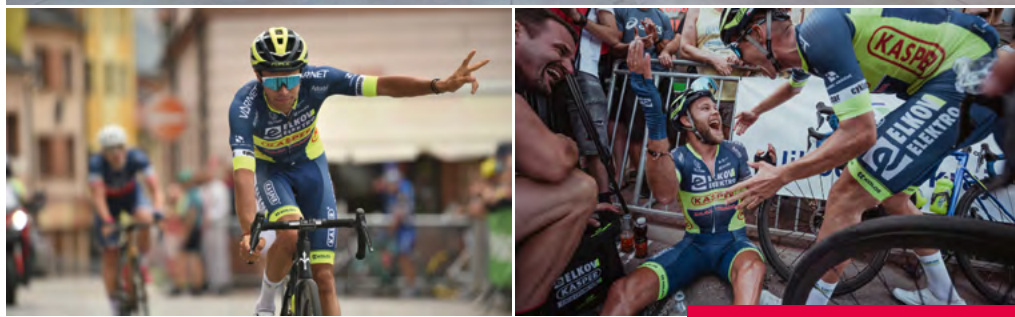

6 umístění
v první desítce
silničního závodu

KASPER[®]

Společně s firmou Autostyl Trutnov
hrdě podporujeme náš nejlepší
cyklistický tým Elkov Kasper

GRATULUJEME K FANTASTICKÝM UMÍSTĚNÍM NA MISTROVSTVÍ ČR V SILNIČNÍ CYKLISTICE

ROZJEĎTE SVOU KARIÉRU S KASPER I VY

Aktuální volné pozice najdete na

WWW.KASPERKOVO.CZ/KARIERA

KASPER[®]

Revoluce se určitě nekoná

Po třetí operaci kolene před dvěma lety se s vedením klubu domluvil, že už hráčskou kariéru nebude nadále pokoušet a že se začne připravovat na trenérskou roli. Takový měl Vladimír Marks plán. Že začne působit u mládeže a případně do budoucna, až se rozhodne Miloš Dvořák skončit, bude jedním z kandidátů na převzetí áčka. A když se tak na konci minulé sezony stalo, vedení MFK si ho vybralo jako nástupce.

✎ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: JIŘÍ PETR

Láďo, jsi na novou pozici připravený?

Prakticky jsem se připravoval na hřišti u mládeže a v áčku, odborně jsem si pak udělal tři trenérské licence, abych se, co se týče licencí, dostal na stejnou úroveň, jako má Milda. Myslím ale, že nějaké vůdčí schopnosti jsem projevoval už v průběhu aktivní kariéry, takže jsem se z mého pohledu na tuto pozici připravoval předchozích osmnáct let, co jsem v klubu působil jako hráč.

Kdo bude tvořit tvůj realizační tým? Jak máte rozdělenou práci?

Z předchozího realizačního týmu, který perfektně fungoval deset let, zůstal pouze vedoucí Pěta Brejcha. Jako asistenty budu mít Pětu Čecha a Pětu Kobose, když mu to jeho aktivní hráčská kariéra umožní. Role máme rozdělené tak, že se budeme všichni tři podílet na vedení tréninků. Vzhledem k jeho hráčské kariéře a fotbalovým dovednostem se bude Pěta Čech starat zejména o útočnou hru a standardní situace. Pěta Kobos bude mít samozřejmě na starosti brankáře. Já budu vést tým při zápasech.

Změnil jsi už nějaké věci, nebo pokračuješ v započaté práci z předešlé sezony?

Ríkám to všem stále dokola a budu to říkat dál. Budu se snažit pokračovat a navázat na práci, kterou tu odváděl posledních deset let Milda Dvořák. Myslím, že jsme třeba za poslední rok udělali spoustu práce a posun ve hře byl podle mě veliký. Samozřejmě každý trenér je jiný, takže zavádím nějaké nové věci... Žádná revoluce se ale určitě nekoná.

K jakým změnám došlo přes léto v týmu?

Je toho dost, víc než bych si přál. Věkový průměr

mužstva se propadl na hodnotu 22,7 let. Činnost u A-týmu ukončila naše legenda Pěta Holubec, který se přesunul do běčka. To mě mrzí hodně, protože jeho zkušenosti a kvalita by se našemu extrémně mladému týmu hodily. Ale třeba nám v průběhu podzimu vypomůže, uvidíme, jak se vše bude vyvíjet. Ze hřiště do realizačního týmu se přemístil Pěta Kobos. Lukáš Müller nám pak oznámil, že chce dostavět barák v Nechanicích, a tak na fotbal nebude mít čas. Náš hráč Víta Horčíčka se potom posunul o soutěž výš a minimálně na podzim bude působit v třetím týmu loňské ČFL v Živanicích. Co se týče příchodů, tak se tým doplnil o tři odchovance, loňské dorostence, kteří mají podle mě po delší době kvalitu na to, aby se mohli v průběhu podzimu aktivně zapojit. Jako velkou posilu vnímám Michala Trávníčka, který naposledy působil v Chrudimi. Pokud bude zdravý, bude určitě jedním z lídrů a tahounů mužstva. Dále se s námi zapojil do přípravy jeden mladík z Ukrajiny a v jednání je ještě návrat jednoho našeho hráče z Liberce.

Divizní sezonu začnete v neděli 7. srpna v Turnově. Jak vidíš nadcházející ročník a ambice MFK?

Je to už trochu klišé, ale kvalita skupiny Divize C půjde podle mě nahoru. Kvalitativně odskočený Kolín nahradí z ČFL Liberec B a Ústí nad Orlicí, dále se zapojí ambiciózní a kvalitní nováčci z Bydžova, Dobrušky nebo Chrudimi. Nečeká nás tedy nic lehkého, ale cílem je vylepšit loňské 8. místo. ■

Žádný ústupek. ✎ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: KATEŘINA SVOBODOVÁ

Každá ta věc stojí za to

Festival, který v sobě spojuje hudbu, divadlo, workshopy a mnoho dalších forem umění. Artu Kus. Na Bojišti se od 19. do 21. srpna uskuteční jeho čtvrtý ročník. Oproti předchozím letům v trochu menším měřítku. „Jsme realisté. Musíme se dívat na to, co se děje a co nás čeká, takže se trochu uskomníme a jdeme cestou efektivnosti. Obsah ale bude pořád takový, jak jsou lidé na Artu Kusu zvyklí,“ vypráví pořadatel festivalu Roman Dorňák, který je zároveň provozovatelem areálu.

Trutnovský festival nabídne třídní program od pátku do neděle, tedy o jeden den méně, než tomu bylo v minulosti. „Na multizánrovém poli se letos děje opravdu revoluce. Je strašně moc festivalů a také akcí od obcí zdarma, jak se blíží volby. Snad všichni organizátoři na české mapě, možná kromě Rock for People, jsou s návštěvností pod stavy, co čekali. Možná ještě Obscene byl v pořádku,“ poukázal Roman Dorňák a dodal, že i proto se Artu Kus musí přizpůsobit reálnému počtu lidí, co může přijít.

Strach o to, že by lidé na Bojiště nedorazili, ale nemá. Festival si našel své fanoušky, kterým za tři roky existence ukázal směr, jakým chce oslovit veřejnost, a tuto svou osobitost a festivalovou

identitu chtějí organizátoři budovat nejen letos, ale i v dalších letech. „Jen prostě musíme reagovat na současnou dobu. Zjistili jsme, že pozornost návštěvníků se pořád třísť, i když třeba tu jednu scénu jsme stáhli už po prvním ročníku. Letos například závěrečná party nebude ve stanu, což sice bylo super, ale když po půlnoci skončí program na hlavní scéně, tak není důvod, aby tam party nepokračovala dál,“ prozradil Roman Dorňák jednu z novinek, že dýdžejové plynule na pódiu navážou na vystoupení kapel.

Celkově letošní plány a myšlenky pořadatelů směřují k tomu, že veškerý festivalový život chtějí zkoncentrovat přímo do části amfiteátru a parku, kam umístí i stánky s občerstvením.

Festival podle nich bude pořád stejně naplněný, bude o tvůrčích lidech, kreativitě, divadle, slam poezii, instalacích. „Zvláště se těšíme na zvláštní projekt Fyield, v němž figurují přední osobnosti české a islandské nezávislé hudební scény, který představí své: Krajiny budoucnosti/Future Landscapes, hudbu složenou ze zvuků vybraných míst přírody a průmyslových lokalit v české a islandské krajině míchané se zvuky elektroniky, beatů a akustických nástrojů,“ uvedl Roman Dorňák.

Dalším lákadlem na Bojišti bude fyzické divadlo o politické patriarchii a usilování o nejčistější Zemi – This is not about me!, což je sólová performance Michaely Daškové, vzniklá ve spolupráci se Cécile da Costa a Marikou Smrekovou. Záležitost Košilice a Okšila zase přenesne návštěvníky do prostoru science fiction ala fashion. A těšit se můžete i na těžko popsatelný projekt Jumbo, který bude jakousi dominantou festivalu. Jedná se o zjednodušeně grandiózního slona s velkými nočními můrami, v jehož nitru bude probíhat loutkové divadlo. Jde o dílo Antonie Formanové vytvořené mimo jiné za podpory Divadla bratří Formanů.

„Zkrátka bude toho tradičně spoustu v různých formátech a na různých místech, všemu navíc bude předcházet landartový plenér, který vyšperkuje podobu celého areálu,“ poznamenal Dorňák. Stanovišť, kde lidé budou moci ukázat svoji zručnost a popustit uzdu své fantazii, bude v parku asi šestnáct včetně neobvyklého foukání skla. Jeden hudební workshop se uskuteční ve Skleníku.

A co hudební line-up festivalu? Poskládat ho podle šéfa Artu Kusu v současné době, aby měl smysl, prý není jen tak. „Všechny standardní kapely dnes mají spoustu koncertů, třeba padesát za sezonu, kdy hrají na všech možných slavnostech, takže za to léto je můžete v regionu slyšet hned několikrát. Z našeho pohledu pak nemá cenu je angažovat, protože v tom pro festival není žádný posun,“ naznačil. Trutnovský festival podle něj plní roli, že chce lidi seznamovat se scénou a objevovat nepoznané. „Myslím si, že máme super kapely, i když tam nejsou třeba tak zvučná jména, jak by od toho někteří čekali. Rozhodně to ale není žádný ústupek. Každá ta věc stojí za to,“ podotkl Dorňák.

Na hlavní scéně se tak představí Skyline, elektro-popová Koně a Prase, alternativní -123 min., excentrický Bruno Ferrari, originální Něco Něco, stone-rocková 2.0, klezmerová fúze Trombenik nebo dj's sety s živými nástroji a vokály od strhujících USB Live Act. Už v pátek večer vystoupí jeden z předních českých raperů Hugo Toxxx. Zajímavým hudebním tělesem na Bojišti bude i formace KYX Orchestra – pětadvacetičlenný big band, který hraje převážně funkové, jazz-rockové, swingové a latinskoamerické převzaté skladby. Celý program najdete na www.artukus.cz. Vstupenka na celý festival stojí 1200 korun, v prodeji jsou i jednodenní lístky na pátek či sobotu za 900. Děti do 13 let, senioři nad 75 let a osoby ZTP/P mají vstup zdarma. ■

„JEZDI JAKO JÁ NA ELEKTROKOLE CRUSSIS“

CRUSSIS
ČESKÝ VÝROBCE ELEKTROKOL

PRODEJ A SERVIS JÍZONÍCH KOL

Zdeněk Křížek, Horská 10, Trutnov, 541 01,
tel.: 499 812 868, 603 480 169

Slunce je všudypřítomné, vyberte si Crizal Sun UV

Léto je v plném proudu a sluneční brýle jsou skvělým módním doplňkem, ale především důležitou pomůckou při ochraně zraku před škodlivým UV zářením. A proto byste neměli podcenit výběr vhodných brýlí s kvalitní UV ochranou.

UV záření a oči

Většina lidí si je vědoma rizika rakoviny kůže spojeného s nadměrným vystavováním se ultrafialovému (UV) záření. Proto se pečlivě mažeme opalovacím krémem, než jdeme ven. Věděli jste však také, že stejně důležitá je i ochrana očí? Z průzkumu vyplývá, že více než třetina dospělých má zkušenost se symptomy, které se objevily po nadměrném vystavení se UV záření. Patří mezi ně podráždění očí, narušené vidění a rudé nebo oteklé oči. Dobrá zpráva je, že chránit si oči je stejně jednoduché jako chránit si pokožku. Vše, co potřebujete vědět, najdete zde.

Jak se chránit

Uvažujte takto: sluneční brýle jsou pro oči to, co opalovací krém pro pokožku. Sluneční brýle jsou pro vaše oči ta nejlepší ochrana proti škodlivým UV paprskům. Nejen sluneční brýle, ale i číré dioptrické můžete mít s ochranou proti UV záření. Proto je potřeba výběru kvalitních brýlí věnovat zvýšenou pozornost. V nabídce Oční optiky Malinský najdete sluneční brýle, které vám ochranu očí zajistí na 100 %. Ať už se rozhodnete pro brýle sportovní, elegantní, nebo designové, určitě vám pomohou vybrat ty pravé právě pro vás.

Sluneční brýle s dioptrií? Ale jistě, beze všeho.

Dlouholetý obchodní partner Oční optiky Malinský, francouzská společnost Essilor, je velkým inovátorem v oblasti vývoje brýlových čoček. Není tak problém vyrobit dioptrické sluneční brýle v mnoha různých barevných odstínech a s mnoha povrchovými úpravami, mezi nimiž je asi nejoblíbenější polarizace. Dále tyto sluneční dioptrické čočky disponují ochranou vrstvou Crizal Sun UV s ochranou proti slunci s indexem E-SPF 50++. Neviditelná vrstva brýlových čoček Crizal Sun UV je odolná proti poškrábání a zajišťuje čisté vidění.

Chcete-li své oči chránit a udržet si je zdravé po celý život, přijďte se do Oční optiky Malinský informovat o všech výhodách těchto brýlových čoček. ■

Oční optika - Jiří Malinský
Bulharská 139, 541 01 Trutnov
www.optika-malinsky.cz

vitesco
TECHNOLOGIES

HLEDÁME SEŘIZOVAČE

Máme tisíce výrobků, které se dotýkají života téměř každého z nás. Nová auta díky nim jezdí a jsou čistější. V trutnovských halách jich vyrábíme miliony ročně a i to je málo. Rosteme a potřebujeme další šikovné ruce. Zkušené profice i čerství absolventi, máme tu práci pro vás.

**Šikovným kandidátům
a kandidátkám nabízíme
nástupní bonus 30 000 Kč.**

Vitesco Technologies, Trutnov - práce, co má smysl
a budoucnost

www.vitesco.jobs.cz
personalni.trutnov@vitesco.com

Dbáme na to, aby si co nejvíc lidí našlo v Uffu to svoje

PUNK PAJAMA PARTY. Osobitý náhled do světa punku v programu Uffa ve skupině Nové Divadlo.

Nová kulturní sezóna se blíží milovými kroky. Program Uffa je přichystaný, prodej předplatného pokračuje. „Možná nebudou tržby tak vysoké, jak by kultura potřebovala. Po dvouleté fixaci výrazně podraží energie. Těžké to ale máme všichni - lidé, firmy... Věřím, že to všichni zvládneme, no a my, jako kulturní firma, prostě musíme, uděláme pro to všechno, už se rýsují nějaké cesty,” říká Libor Kasík, ředitel trutnovského Uffa.

PAVEL CAJTHAML, FOTO: ARCHIV UFFA

Jak se prodává předplatné?

Zatím v porovnání s loňskem méně, možná až o pětadvacet procent, ale to jsem předpokládal. Aktuální situace je těžká pro mnoho oborů, kultura je na tom možná nejhůř ze všech. Zároveň je jasné, že je situace těžší pro každého z nás, jako člověka, jednotlivce. Lidé jsou opatrnější, vyčkávají a někteří zřejmě risknou nákup vstupenek až na poslední chvíli.

Může se to ještě změnit?

Řekl bych, že ano. Nenaskočili jsme na vlnu brutálního zdražování a cenu předplatného jsme stanovili v rozumné výši. Předplatné má navíc nezpochybnitelné výhody. Máte jisté místo v hledišti. Abonentka je přenosná, takže si ji můžou

lidé předávat v rodině. Předplatné je samozřejmě výrazně levnější, než kdyby si divák kupoval vstupenku na každé představení zvlášť. Ale hlavně, máme pestrý a bohatý program nabitý desítkami kvalitních inscenací. Zůstali jsme u čtyř předplatitelských skupin - dvou činoherních, jedné pro hudební divadlo a jedné pro divadlo nové, tedy takové, kde se jednou jednotlivé divadelní žánry prolínají, jindy se odehrávají experimenty, a vůbec přicházejí nejrůznější překvapení. Tahle shows tvoří především mladí umělci, ale jsem rád, že si získávají oblibu i mezi staršími diváky. V každé je osm inscenací, celkem je v programu nové sezóny dvaatřicet představení.

Co budou největší lákadla?

Všechna představení jsou skvělá! Ve skupině Nové divadlo budou jistě šlágrům třeba Losers Cirque Company a jejich akrobatický muzikál Nebesa. Ve skupině Divadlo a hudba přitahuje pozornost inscenace Špinarka od ostravských Bezručů, Těšínské divadlo přiveze Šakalí léta a pardubické divadlo Noc na Karlštejně. Ve skupinách Činoherní divadlo A a B bude hodně lákat Shirley Valentine v podání Simony Stašové, 50 odstínů! Divadla Radka Brzobohatého anebo komedie Beckham od Studia Dva. Kvalitní máme celý program. Lepší je si ho v klidu prohlédnout na našem webu v sekci Předplatné. Určitě vás zaujme!

Uffo, to nejsou jen divadelní představení. Co hudba?

Letos jsme se hodně soustředili i na koncertní část našeho programu. Dbáme na to, aby si co nejširší spektrum diváků a posluchačů našlo v Uffu to svoje. Když vezmu ještě letošek, tak mladí se určitě budou těšit na koncert zpěváka a rapera Calina, který u nás už jednou byl. Tvrdí rockeři si jistě užijí vystoupení kapely Škvor. Vystupovat bude populární kapela Mig 21. Hodně jsou v Trutnově oblíbené folkové, country a podobné koncerty, takže fanoušci určitě přivítají Karla Plíhala, Vlastu Redla a další. Příznivce má i Trutnovský hudební podzim, jenž se nám také líhne moc hezky. Prostě je připravená řada kvalitních a atraktivních koncertů.

Bude nová sezóna v něčem pro Uffo přelomová?

Neřekl bych ani přelomová, ale zásadní bude v tom, že nám na konci roku skončí smlouva na elektrinu. Byla městem vysoutěžená před dvěma lety za velmi přijatelnou cenu. Uvidíme, za jakou cenu se jí podaří vyjednat na další roky. Očekávám ale, že to bude dost zásadní rozdíl. Ale to lidé znají ze svých firem a domácností. Pokusíme se s tím vyřadit co nejlépe. Chtěl bych ale lidi poprosit, ať do Uffa chodí, budeme jejich podporu potřebovat.

Omezovat program kvůli zdražování se tedy nebude?

Aktuálně ne! Nemůžu samozřejmě vyloučit, že k tomu v budoucnu nedojde. Současný objem, rozložení a kvalita kulturního programu je právě to, co má na společnost optimálně pozitivní dopad. A existuje řada příkladů, že když se do něj špatně sáhne, když se třeba přestanou některé akce dělat, vznikne začarovaný kruh, na jehož konci je krach. Něco se vyndá, přestanou chodit určití diváci, přestanou mít zájem někteří sponzoři, program se musí omezit ještě víc, začne velké propouštění zaměstnanců a hledá se záchránce... Řadu příkladů znám z vlastní zkušenosti, mnoho dalších ze studia kulturního managementu. Takže takovou cestou určitě nepůjdu. Cesta vede primárně skrze energie.

V minulých letech zasáhla kulturu covidová omezení. Nemůže se to opakovat?

Nemyslím si, že by měl nastat konec světa. Nevěřím, že budou potřeba všeobecná drastická opatření. Situace možná nebude jednoduchá, ale doufám, že si s tím poradíme. My, účinkující i diváci. Já to prostě vidím optimisticky!

S očekáváním vyhlídím Trutnované nové kino. Bude hotové na jaře, že?

Ano. Kino už rekonstrukci nutně potřebovalo, diváci si oprávněně a ve velkém stěžovali na nepohodlné sezení, což se zásadně změní, plus další věci. Ale hlavní přínos rekonstrukce se vyjasnil vlastně až při jejím průběhu. Budova byla opravdu ve špatném stavu, a to primárně z důvodu zanedbané rekonstrukce v 70. letech. Například z důvodu obezděných a zároveň trouchnivějících trámů ne že by přímo hrozil pád budovy, ale kdyby přišlo nějaké zemětřesení síly, která v Česku již byla, tak už bych obavy měl. Vím, někomu se to může zdát jako zbytečně vyhozené peníze, ale je třeba si uvědomit, že je to architektonicky unikátní historická budova v majetku města. Nebyla v dobrém stavu. V horším, než se čekalo. A jaké možnosti má v takovém případě majitel? Nechat to spadnout, což asi nikdo nechceme, donekonečna záplatovat, čímž nic kromě základní bezpečnosti nevyřeší a za pár let zjistit, že už je to za víc než celá rekonstrukce. Rekonstrukce je neefektivnější a nejmýslupnější cesta.

Může si kino Vesmír stanovit vlastní dramaturgii? Není pod diktátem filmových společností?

Je jasné, že si vybíráme z toho, co nabídnou distribuční společnosti. Nabídka je poměrně široká, takže místo pro vlastní dramaturgii určitě je. Jasné je, že budeme brát hitovky, šlágry, hlavní taháky. Lidé je chtějí vidět a kino potřebuje mít slušný příjem. Zároveň je v nabídce řada dalších filmů, které jsou velmi často kvalitní, ale divácké rekordy netrhají. Pro ně budeme využívat malý sál. A není to jen o Art filmu, jak se často říká. Možností a žánrů pro malý sál bude hodně. Chceme nabízet unikátní zážitky, počítáme i s filmovými premiérami.

U filmu i divadla nejvíc táhnou komedie. Nebo ne?

To bezesporu. Zásadní je ale zážitek. Musíme lidem nabídnout silný až euforický zážitek, třeba formou komedie, ale zároveň i skrze kontroverzi či experiment, což ve finále bojuje proti konfliktům, i těm velkým. Pomáhá to posilovat vzájemnou toleranci nebo eliminovat předsudky. Obzvlášť v téhle době je to zásadní, spojuje to skupiny, mezi nimiž se prohlubují příkopy. Dává nám to respekt k názorům druhých. V tomhle je tedy důležitá i nekomediální kultura. Všechno má své důležité místo. Naším cílem není servírovat jen kulturu, která se dobře prodává. Naším úkolem je působit dobře na společnost. Ano, dnes je potřeba lidem trochu víc ulevit komedií, v této sezóně dáváme trochu víc prostoru relaxu, ale opět stojícímu na kvalitě. Nechybí ale ani věci podnětné jiným způsobem. ■

Jde nám o to, aby se v Trutnově dobře žilo

Oba jsou členové v Trutnově úspěšné politické Občanské demokratické strany. Zatímco současný starosta města Michal Rosa (47) je v této funkci pouhých devět měsíců, jeho předchůdce, nynější poslanec Ivan Adamec (62), ukončil své účinkování v čele zdejší radnice po dlouhých třídvaceti letech. Rosa je původní profesí architekt a jak sám říká, správa věcí veřejných je jiná než podnikání. „Na osudu města mi vždy záleželo, chtěl jsem být u jeho rozvoje a podílet se na něm,“ řekl. Adamec uvedl, že jde o generační výměnu. „O řadě věcí má naše generace jiné představy než ta nastupující.“

Váhal jste, zda funkci starosty přijmout, nebo jste byl hned rozhodnutý?

Michal Rosa: Váhal jsem. Nebylo to ale kvůli tomu, že bych tu práci nechtěl dělat, ale měl jsem závazky z podnikání a nebyl jsem si jistý, zda je dokážu dostatečně rychle a razantně ukončit, abych se funkci starosty mohl věnovat naplno.

Považujete tento krok za velký závazek? V čem především?

Závazek je to v každém případě, protože Trutnov je krásné město, kde se dobře žije, a byl bych rád, aby to tak zůstalo. Do ODS jsem vstoupil v roce 2002 a od roku 2006 jsem zastupitelem. Z toho je zřejmé, že mně na osudu města vždy záleželo, chtěl jsem být u jeho rozvoje a podílet se na něm.

Můžete popsat své pocity, když jste po třídvaceti letech skončil v čele trutnovské radnice?

Ivan Adamec: Nelze jen tak prásknout dveřmi a odejít, protože pozice starosty je obrovská zodpovědnost vůči obyvatelům města, které považuji za docela komplikovaný organismus. Měl jsem na paměti, aby mým odchodem nepřišlo k újmě nejen město, ale především jeho občané. Příznivám ale, že se mně při odchodu z funkce do jiné pozice po těch letech v čele Trutnova výrazně ulevilo.

Neschází vám to každodenní docházení do kanceláře městského úřadu a podílení se na přímém ovlivňování dění ve městě?

Nechybí. Mám jinou, velmi pestrou práci a docházím jinam. Odchod z této funkce má tři důvody.

Vyhráli jsme parlamentní volby a z opozice jsme se stali koalicí, což v Parlamentu vyžaduje úplně jiný přístup k řešení problémů. Uspěl jsem také v souboji o místo předsedy hospodářského výboru, a to je další závazek a práce na plný úvazek. Třetí důvod byl ten, že jsem práci starosty nechtěl dělat na půl plynu, to rozhodně není možné. Beru to tedy tak, že jedna moje etapa skončila a nastává další. Samozřejmě stále sleduji, co se ve městě děje. Koneckonců jsem neodešel úplně, jsem stále členem zastupitelstva, a pokud mě v komunálních volbách občané zvolí, rád bych v této práci pokračoval i nadále.

Je něco, co na svém předchůdci obdivujete? Co považujete za jeho největší vklad v rozvoji města?

MR: Obdivuji, že se Ivan Adamec dokáže rychle a správně rozhodnout. Uvedu příklad. Když jsem za ním před lety přišel se zástupci Střediska volného času s nástinem, co by se s ním dalo udělat, tehdy o tom nic nevěděl a měl jsem obavy, že nás s tím vyžene. Během pěti minut prezentace ale pochopil, že jde o fantastickou věc, která Trutnov v oblasti volného času dětí a mládeže pozvedne na neuvěřitelně vysokou úroveň. Potom už jsme se nebavili o tom, jestli bude, ale jak bude vypadat. To na něm obdivuji.

Využíváte jeho zkušenosti, radíte se s ním někdy?

Není to tak často, ale narazil jsem na několik věcí, kde mě jeho názor zajímal a kdy mně pomohl v rozhodnutí.

V čem je pro vás váš nástupce Michal Rosa zárukou, že se rozvoj města bude ubírat správným směrem?

IA: Je dlouholetým zastupitelem a radním, zajímá se o to, co se ve městě děje, je zodpovědný nejen v podnikání, ale i ve veřejném životě, má názory, za které se umí postavit, osobní rozhled a hlavně o městě hodně ví. Když jsem měl možnost se rozhodnout, koho bych do této funkce preferoval z naší skupiny zastupitelů, Michal Rosa byl jednoznačnou volbou s tím, že má pro tuto funkci všechny další potřebné předpoklady a chuť ji vykonávat.

Sledujete, jak si ve funkci vede?

Samozřejmě. Snažím se však věci, na něž mám trochu jiný názor, nekomentovat. Každý člověk je jiný, má jiné představy a potřebuje si projít počáteční cestou, na které jsou mnohdy překážky a není snadná. Nemá smysl do toho zbytečně vstupovat. Michal je hrozen do vody a musí plavat.

Na co se chcete zaměřit ve svém působení? V čem myslíte, že potřebuje nový přístup a v čem budete chtít naopak pokračovat?

MR: Myslím si, že nedochází k nějakému zásadnímu zlomu nebo převratu. K předání funkce starosty došlo spóřadně a na základě domluvy. Řekl bych spíše, že doba je rychlá, takže mě čekají trochu jiné výzvy, jiná témata, která třeba budu muset řešit jiným způsobem, než by se řešila například před několika lety.

V pozici starosty jste od prosince minulého roku, změnily se za tu dobu vaše počáteční vize, s nimiž jste do ní šel?

MR: Nijak zásadně. Samozřejmě jsem o určitých věcech měl nějaké představy, které však nejdou tak rychle, jak jsem si původně myslel. Člověk si to ale musí vyzkoušet, aby to pochopil. Správa věcí veřejných je jiná než podnikání. Tam, když se jeden den rozhodnu, že něco udělám, druhý den už to dělám, což v této funkci někdy není možné. Stejně je však to, že člověk musí umět za svá rozhodnutí přijmout zodpovědnost.

IA: Řekněme si na rovinu, že jde o generační výměnu. O řadě věcí má naše generace jiné představy než ta nastupující, která si musí vše sama vyzkoušet v praxi, aby věděla, jaká je realita a v čem jsou dnes možnosti lepší než ty naše. Je to přirozený vývoj.

Do jaké míry můžete být prospěšný Trutnovu nejen jako poslanec Parlamentu, ale také jako předseda Hospodářského výboru Poslanecké sněmovny?

IA: Domnívám se, že politika je dnes propojená a ta celostátní má dopady na tu regionální. To, co se řeší v různých výborech, má určité spojitosti s městy i obcemi. Možností je řada a provázanost s regiony je přirozená, protože všichni něco potřebují od státu. Poslanec sice nemá ty pravomoci, ale ví, na koho se obrátit, jak změnit zákonné normy, aby to v regionu lépe fungovalo, a podobně.

MR: Máme ve svých řadách hejtmana i poslance, a pokud uspějeme v podzimních volbách, pro mě jako starostu města je skvělé, že mám partnery, kteří se mnou hovoří a naslouchají našim hlasům. Je to pro nás nesporná výhoda.

V jaké aktuální kondici je město Trutnov? Jste spokojen s jeho vývojem?

MR: Všechno může být vždycky lepší. V Trutnově se ale odvedl velký kus práce. Myslím si, že velké investice, které se realizovaly v posledních letech,

přišli v pravou chvíli. Vzhledem k současné situaci na stavebním i finančním trhu by už v žádném případě nešly udělat. Pokud bude krize trvat, budeme se nyní moci soustředit na drobnější věci, rozmanité úpravy a město může bez problémů fungovat. Se současnou situací jsem spokojen.

IA: Když jsem v počátku svého starostování přebíral město, měl jsem na účtě 90 tisíc korun. Dnes je to úplně jinak a město jsem předával v dobré kondici. V současné době se změnila situace, protože se výrazně zdrazily energie a další věci, ale není to pro město nic smrtícího a některé investice budou muset prostě počkat. Musím říci, že se nezapomnělo na silnice, chodníky, školy, sportoviště... Myslím si, že velké stavby jsou pro města velikosti Trutnova stejně výjimečnými záležitostmi. Vzpomínám si, že na začátku mé funkce starosty byl Trutnov velmi zanedbané pohraniční město s velkým vnitřním dluhem. Postupně se to podařilo zlomit a město začalo vzkvétat. Nyní se budou realizovat sice menší, ale stejně potřebné akce, jako například doprava a s tím spojené možnosti parkování. I přes dnešní krizi je zkrátka potřeba udržovat město tak, aby ve všech odvětvích prosperovalo tak, jak má, a hlavně ke spokojenosti jeho obyvatel. Krize jednou skončí a zase se posuneme dál.

Jste původní profesí architekt. Nechybí vám prostředí vašeho ateliéru a zpracovávání architektonických projektů?

MR: Původní profesí architekta se prakticky již nevěnuji, ale firma běží dál a dodělávají se rozpracované projekty. Potřebujeme dodržet to, k čemu jsme se klientům zavázali. Musím říci, že mně ta práce překvapivě nechybí, protože jsem zjistil, že funkce starosty je stejně a možná i více kreativní. Tehdy jsem musel věnovat spoustu času administrativě a tady na radnici se mohu opřít o zkušené kolegy. Zatím si to stále užívám.

Využíváte zkušenosti z řízení firmy při vedení města?

Všechno stojí na komunikaci a na tom, že umíte naslouchat a předat své myšlenky. To v podstatě stačí, když přejdete z jednoho oboru do jiného. Navíc nejsem v lokální politice žádný zelenáč, i když občas používám přirovnání, že je to stejné jako sedět patnáct let na místě spolujezdce a dívat se, jak to ten řidič dělá. Potom, když si za ten volant sednu sám, je to přece jenom trochu jiné.

Komunální volby klepou na dveře. Jaké šance má ODS, které jste členem, v domovském Trutnově?

IA: Na to je asi potřeba zeptat se občanů. Samozřejmě bych si přál, aby byly co největší, což si pochopitelně přeje každá politická strana, která jde do voleb. Naším přáním je oslovit občany a i nadále to dělat tak, aby se nám v Trutnově dobře žilo. Někdy slyším, že jsem odešel do Prahy, ale tak to není. Tam pracuji a v Trutnově žiji, a to je podstatný rozdíl. Nechceme občany zbytečně zatěžovat nějakými nesmyslnými záležitostmi, ale připravit jim takový prostor, v němž budou rádi žít. Uděláme vše pro to, aby byl Trutnov zajímavým, aktivním a nikoli spícím městem. Pro mě je důležité, aby v něm občané chtěli zůstat, žít v něm, aby se do něj mladí lidé po studiích vraceli a přistěhovali se lidé i z jiných míst. Trutnov v současné době nabízí vše pro ve všech směrech dobrý život. Máme nyní velkou šanci město ještě více pozvednout. Bylo by dobré, aby si lidé, až půjdou k volbám, uvědomili, kam se za uplynulou dobu dostalo a čeho dosáhlo. Samozřejmě považuji za nebezpečné naslouchat rozmanitým spasilům, kteří přinášejí tak zvaná jednoduchá řešení. Naším přáním je stabilní město včetně jeho vedení, zastupitelstva a rady.

MR: Jsem životní optimista a věřím, že máme šanci obhájit svoji pozici na radnici. Kdybych tomu nevěřil, neopustil bych podnikání, které jsem sedmnáct let budoval. Je tedy zřejmé, že věřím v úspěch ODS v komunálních volbách, i když nás zřejmě čeká několik obtížných let. Máme ale velkou příležitost vše zdárně překonat. Jde nám o to, aby se v Trutnově dobře žilo.

Máte nějaké motto, kterého se držíte?

MR: Když je někdo jediný, kdo může něco udělat, tak to udělat musí.

IA: Nejsem v politice proto, aby mě lidé chválili, ale proto, aby se nám tady dobře žilo. A také: Nebát se říkat nahlas své názory. ■

TISKÁRNA PRATR, a.s. HLEDÁ DO SVÉHO TEAMU NOVÉHO KOLEGU

Řezač

- Na plný úvazek, dvousměnný provoz Po-Pá.
- Obsluha řezacího stroje.
- Hledáme šikovného pracovníka s výučním listem.
- Očekáváme pečlivost a manuální zručnost, spolehlivost a samostatnost.

Nabízíme velmi pestrou práci (jsme zakázková výroba – každá zakázka je jiná) v moderní tiskárně, firemní benefity a individuální přístup ke každému zaměstnanci.

Kontaktujte nás a přijďte se podívat!

Monika Exnarová
monika.exnarova@pratr.cz
737 279 792

Pratr
TISKÁRNA

Kde je vůle, je i cesta

První zmínka o kostelu Nejsvětější Trojice v Pilníkově se objevila již roku 1357. Dnes, o 665 let později, dominanta města chátrá. Najdou se však lidé, kterým osud historické památky, jejímž vlastníkem je Římskokatolická farnost – arciděkanství Trutnov, není lhostejný a podnikají všemožné kroky pro její záchranu. Jedním z nich je vyhlášení veřejné sbírky č. 2 na obnovu kostela, což vzešlo od starosty Pilníkova Josefa Červeného. „Vím, že sbírka kostel nezachrání, na jeho opravu budou potřeba desítky milionů. Chci ale, aby bylo jasné vidět, že kde je vůle, je i cesta,“ říká v rozhovoru. Příspěvky lze posílat na transparentní účet 123-6607140227/0100 nebo je vložit do putovních pokladniček ve městě.

🗣️ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: MICHAL KRIEGLER

Vzpomenete si, kdy jste kostel Nejsvětější Trojice navštívil poprvé a co vás zaujalo?

Úplně přesně takovéto první nahlédnutí bylo v létě 2004, kdy jsme se do Pilníkova s mojí rodinou nastěhovali. Ostrá návštěva celého zázemí kostela byla až v listopadu 2018, kdy jsem se stal starostou města a seznámil se s novým farářem Jánem Kubísem, který je, představte si, narozený ve stejný den jako já. Kostel a jeho stav mně osobně přirostl k srdci. V roce svého zvolení jsem si vyprosil od pana faráře klíče a stal jsem se tak vlastně jeho součástí, takovým malým hlídačem a kostelníkem. No a co mě nejvíce zaujalo? Ta hrozná havárie z roku 2006, kdy spadla klenba. Naštěstí to bylo v noci a nikomu se nic nestalo.

Jaké dojmy jste měl naopak z vaší poslední návštěvy a kdy to bylo?

Do kostela chodím na pravidelné kontroly, to mě prostě baví. Je to místo, kde máte klid, a proto zde běžnou kontrolu kostela spojmím se svojí prací, sednu si na schody, otevřu počítač a prostě jen pracuji. Stav je ale stále žalostný, zároveň mám ale velmi dobré pocity ze zájmu lidí. Určitě v naší republi-

ce vzrůstá zájem o kostelní turistiku a je vidět, že zájem o návštěvu je opravdu velký, navíc sejmutá kopule dodává místu svoji výjimečnost.

Co kostel představuje pro město Pilníkov a jeho obyvatele?

Kostel je pro město tou největší dominantou, a přesto, že nejsem věřící, budu vždy bojovat za to, aby to byla dominanta v plné důstojnosti. Bohužel nevím, zda to takto cítí také ostatní občané, možná je to tím, že je zde minimální počet věřících, a tak je společnost kvůli dlouhodobě zanedbanému stavu spíše skeptická. Na konci června byla založena veřejná sbírka číslo 2 na obnovu kostela, dělám hodně velkou propagandu v novinách, na sociálních sítích, na webu města i v rádiu a zde je vidět, že lidé mají zájem, především tedy ti starší. Ti přispívají poměrně velkými finančními částkami nejen na transparentní účet, ale také do putovních kasiček opravdu nejvíc. Vím, že sbírka kostel nezachrání, chci ale, aby bylo jasné vidět, že kde je vůle, je i cesta. A já bych rád tu trnitou cestu na jejím začátku alespoň trochu proklestl.

Jak je možné, že se kostel dostal do takového neutěšeného havarijního stavu?

Musím říct, že nechápu ten žalostný stav. Dodnes

nerozumím tomu, jak je možné, že takováto dominanta města, navíc kulturní památka, je v tak hrozně špatném stavu. Poslední opravdu velká oprava našeho kostela byla v roce 1904. Pilníkov byl v Sudetech a po válce došlo téměř ke kompletnímu vysídlení. Náboženství se za komunismu nepreferovalo, a tak se vlastně až do revoluce v osmdesátém devátém do kostela také nic moc neinvestovalo. V sedmdesátých letech minulého století se prý natřela kopule a trochu opravila fasáda a tím to celé skončilo. Žádná velká změna ohledně údržby ale nepřišla ani po revoluci, prý na to nikdy nezbyly peníze, a tak se vlastně neví, zda za to, v jakém je kostel stavu, může stát, nebo církev. Možná také přehlížení chátrajícího stavu kostela od místních Pilníkovců.

Kdo přišel s nápadem na veřejnou sbírku na jeho záchranu?

Uspořádat veřejnou sbírku jsem měl ve své hlavě dlouho, celé je to tedy moje aktivita.

Společně na to, že lidem osud kostela nebude lhostejný a budou posílat peníze i v dnešní době?

Ano, doba je zlá. Nejdříve covid, nyní se vše zdráží, jídlo, energie, benzín, do toho válka, poplachování našich politiků... Vlastně se trochu divím, že to lidé ještě nevzdali a stále na něco přispívají. Za to, že i na náš kostel, jim patří můj velký obdiv a moje velké díky.

Kolik peněz bude potřeba vybrat?

Opravit kostel do hezkého stavu je otázka několika desítek, možná stovek milionů, jen sejmutá kopule se pohybuje dle rozpočtu v řádech cca 5 milionů.

Formou dotací jste nezkoušeli získat nějaké finance?

Nejsme vlastníci, žádat o dotaci může pouze vlastník a ten to dělá v tuto chvíli na výbornou. Příspěvky tečou z Ministerstva kultury z příspěvků programu zachrany architektonického dědictví, z Královéhradeckého kraje a z rozpočtu města Pilníkov, drobný příspěvek je také přímo od vlastníka, zde bych ale očekával opravdu více.

Majitelem kostela je Římskokatolická farnost – arciděkanství v Trutnově. Jak spolupracujete na záchraně kostela?

Snažíme se si navzájem ve všem vyhovět, asi jak to má být. Pokud se staví, zajistíme zábor, pokud je potřeba rozdělat obrovský jeřáb na sejmutí kopule, zajistíme prostor. Pokud je potřeba kos-

tel otevřít pro řemeslníky, tak prostě zaběhnu a otevřu. Navíc se staráme o údržbu okolo, sekáme trávu, stříháme keře. Na oplátku mám od pana faráře plnou důvěru, nedávno jsem u kostela a sejmuté kopule využil focení pro reklamní kampaň sportovní odnože Renaultu, znovuzrozené značky Alpine kupé A110. To bylo moc příjemné a máme také příslib od výrobce vozů příspěvek na účet. Do toho má zájem o náš kostel také Česká televize a rozhlas Hradec Králové (Radiožurnál). Navíc jsme také vyhráli 1. místo v 11. ročníku celostátní soutěže o nejlepší městský zpravodaj 2021 s předáním ocenění ve Velehradě. I zde jsem přenesl informaci o stavu našeho kostela přímo na biskupa. To vše je v kupě malý marketing, který může přinést ten správný výsledek.

Několikrát již zmíněná kopule zmizela ze střechy kostela v listopadu loňského roku. Jak to aktuálně vypadá s její opravou a vyzdvížením zpět nahoru?

Poslední informace říkají, že stav kopule je již v nenávratném stavu. Dřevo je shnilé a prolezlé a je potřeba připravit stoprocentní repliku. Letos by se tedy snad měla připravit dřevěná část, příští rok její měděné opláštění a ještě tentýž rok by se měla kopule vyzvednout zpět na věž. V roce 2024 se plánují dokončovací práce. Pokud vše pobeží dle plánu, určitě připravím do makovice kopule vzkaz příštím generacím v podobě tiskovin, mincí, fotografií apod. Při sejmutí stávající kopule na podzim loňského roku v makovici bohužel žádný vzkaz nebyl.

Co dalšího bude potřeba udělat, aby Pilníkovští za pár let nepřišli o svou dominantu?

Věřit, že se najde cesta a chuť takovéto památky zachránit. Věřit, že vlastník navýší finanční příspěvek ze svého rozpočtu. Věřit, že vše dobře dopadne. Možná si můžeme přát, že se najde třeba nějaký druhý Richard Krajčo z kapely Kryštof, ten se pustil do oprav v kostele v sousedních Chotěvčích. Zde se ale nejedná o havarijní stav. Rád bych vás poté všechny pozval na vánoční koncert, to bych si moc přál. Obávám se ale vzhledem k dostupným financím a tempu oprav, že je to jen mé přání.

Co byste vzkázal lidem, kteří vám přispějí do sbírky?

Rád bych všem ze srdce poděkoval a popřál pevné zdraví a štěstí a víru v to, že se nám podaří se sejit v našem kostele Nejsvětější Trojice třeba u krásného vánočního koncertu. Těším se na společné setkání. ■

Když všechny baví sport a jdou do všeho naplno

Léto, prázdniny, sport, soutěže, hry, zábava, smích, kamarádství, poznávání, rozvoj schopností... To všechno jsou společně ukazatele pro Kasper Trutnovské kempy, které mají za sebou desátý ročník. Ve druhé polovině července si užilo v Trutnově letní sportovní tábor ve dvou turnusech na šedesát dětí.

❖❖ MICHAL BOGÁŇ, FOTO: CREATIVE MATES

„Když jsme kemp zakládali, určitě jsem byl přesvědčený o tom, že neskončí po pár letech. Každý rok se ho totiž snažíme dělat líp, vymýšlet jiné věci, jiné aktivity. A teď je pro mě obrovská motivace, abych to dělal i pro svoje děti,“ nechal se slyšet hlavní pořadatel kempu Jakub Opočenský, který se nedávno stal podruhé otcem.

Letošní jubilejní ročník navázal na oblíbený program předchozích kempů. Účastníci ve věku šesti až osmnácti let žili pohybem, jak jen se dalo. Běhali, věnovali se atletice, jezdili na kole, kolečkových lyžích a bruslích, dělali gymnastiku, hráli míčové hry, zúčastnili se i regulérního duatlonu v Dolcích, vyzkoušeli si judo a dali si i střeleckou lekci pod dozorem bývalého biatlonového reprezentanta a juniorského mistra světa Petra Hradeckého. „Děti třeba hodně bavil i orientáček, který jsme letos udělali přes den, změnili jsme stanoviště a trochu jim to zpestřili,“ usmál se Jakub Opočenský. Každý tým vybíhal totiž s jedním toaletním papírem jako výchozí položkou ke směřování s lidmi po městě.

A byla velká sranda, když se za hodinu jedno z družstev vrátilo se dvěma pětiletými soudky Krakonoše, které vyměnilo v prodejně pivovaru.

Malí sportovci se také vyřádili na koupališti, projeli se na bobové dráze v Mladých Bukách, spali pod širákem na Paradráze, opékali špekáčky u penzionu... a bylo toho víc. „Už před rokem jsem sem chtěl jet, ale nakonec jsem zůstal doma, což byla blbost, když vidím, jak to tady probíhá,“ pravil třináctiletý Štěpán Jungwirth z Liberce. „Dobrý je, že se tady sportuje a zároveň jsou do toho hry,“ pochvaloval si talentovaný běžec na lyžích, který se v zimě stal mistrem republiky ve sprintu a vyhrál Český pohár. Nadšený z kempu byl i Lukáš Havlík z Hlinska. Osmnáctiletý atlet, který se věnuje dlouhým běhům a běhům do vrchu, vyrazil v létě pod Krkonoše už podruhé. „Je to super, protože se tady sejdou lidi, co se zajímají o sport. Do všeho jdou naplno a baví je to. Není to takové jako třeba ve škole, že tři čtvrtě třídy je otrávená, že něco musí dělat. Tady je to přesný opak,“ konstatoval. Jeho slova potvrdil i Jakub Opočenský. „My máme štěstí, že děti jsou sportovci, a já se na ty kempy vždycky celý rok těším,“ řekl.

Jednou z instruktorek na kempu byla Michaela Gaislerová. Odchovankyní trutnovského basketbalu, která studovala i hrála v Americe, loni atmosféra tak nadchla, že letos neváhala a opět se hlásila jako posila k trenérům Kasper-Swix Teamu. „Asi

nejvíc mě baví ta různorodost aktivit, dělá se tu spousta věcí, a to i netradičních,“ uvedla. „Je hezké vidět, že všechny děti jsou tady zvyklé být venku a bavit se sportem,“ dodala čtyřladvacetiletá basketbalistka, která loni působila v třetí nejvyšší francouzské lize a v nadcházející sezoně bude hájit barvy bundesligového Hannoveru.

Mezi vedoucími se letos díky vazbám Jakuba Opočenského na Norsko měl poprvé objevit i zahraniční kouč Kasper Engeset, ale jeho příjezd se nakonec nepodařilo zrealizovat. Nicméně příští rok věří, že už se to povede dotáhnout. Stejně jako další myšlenka, kterou je výměnný kemp, že starší české děti odjedou do Norska a v létě naopak přijedou Norové do Česka. „To je pořád mým velkým cílem dělat takové mezinárodní výměnné pobyty,“ prohlásil Jakub Opočenský, jenž žije a trénuje nedaleko Osla lyžařskou mládež. Ale už jen jeden rok. Pak se s rodinou vrátí do Trutnova a plánuje zde i v návaznosti na kempy rozjet projekt se sportovní akademii. Její činnost chce zahájit už někdy v příštím roce.

Zpět ke Kasper Trutnovským kempům. Nejsou to ale jen samotné děti a trenéři, co je posouvá dopředu. Důležitou roli hraje prostředí, v němž se konají. „Máme tady skvělé zázemí se základnou u Zdeňka Plecháče v penzionu Atrium,“ zdůraznil Jakub Opočenský. Jako obrovský benefit vidí využití areálu ZŠ Komenského a také lyžařské klubovny na Paradráze. „Letos nám vyšli parádně vstříc i na koupališti, kam jsme vzhledem k počasí poprvé zavítali i víckrát, a mohli jsme si tam vytvořit i svoje zázemí,“ děkoval. Tohle prý účastníci kempu a jejich rodiče také velmi oceňují, protože vidí, jaké je Trutnov sportovní město s ohromným využitím.

A co naopak těší pořadatele z Kasper-Swix Teamu? Že když pak projíždějí výsledkové listiny různých závodů, z každého ročníku je vždycky někdo úspěšný. „V podstatě jsme teď ve fázi, kdy se nám sem budou naši účastníci vracet jako vzory pro současné děti,“ sdělil Jakub Opočenský a upozornil třeba na biatlonové reprezentanty Mikuláše Karlíka a Tomáše Mikysku, kteří před deseti lety patřili mezi první účastníky kempu. ■

Krkonošské pivní slavnosti

13/8/2022

PROGRAM

13.⁰⁰ Otevření areálu

14.⁰⁰ PEKAŘ

16.⁰⁰ SOUMRAK BAND

18.⁰⁰ MŇÁGA A ŽĎORP

19.³⁰ KAREL GOTT revival

20.³⁰ CIVILNÍ OBRANA

22.⁰⁰ AC/DC revival

00.⁰⁰ JAPATO

02.⁰⁰ Konec akce

VELKOKAPACITNÍ STAN / PIVA KRKONOŠSKÉ
PIVNÍ STEZKY / PIVNÍ ŠKOLA JARDY UČÍKA / PIVNÍ SOUTĚŽE
O HODNOTNÉ CENY / SKÁKACÍ HRAD / FOTOBEDNA...

Předprodej » 260 Kč

online na www.krkonoskepivnislavnosti.cz,
nebo v Infocentru Vrchlabí

Na místě » 340 Kč / Děti do 130 cm » zdarma

Více na www.krkonoskepivnislavnosti.cz

Foto: Creative mates

Trutnovští piráti se nebojí řešení problémů a náročných výzev

V čele s lídrem a dosavadním místostarostou Tomášem Eichlerem se za Pirátskou stranu rozhodlo kandidovat dalších 32 lidí z Trutnova, tímto navázat na dosavadní úspěšnou práci na radnici a podpořit Tomášovu kandidaturu na starostu. Vedle radní města Kateřiny Hůlkové (kandidát č. 5) a zastupitelů Ondřeje Čalovky (dvojka kandidátky) a Martiny Vágnér Dostálové (č. 6) přibýly i nové tváře s bohatými zkušenostmi z různých oborů. Všechny spojuje vůle čelit aktuálním výzvám.

„Úkolem vedení města je lidem naslouchat a vnímat jejich potřeby,“ tvrdí Tomáš Eichler a zároveň se touto větou po čtyři roky místostarostování řídí, stejně jako většina Pirátů.

Za Tomáše Eichlera se do komunálních voleb postavilo 32 lidí, kteří jsou aktivní jak ve svém běžném životě, tak i politicky, a to nejen na městské úrovni, ale i v krajské a státní politice.

„Piráti a nezávislí Trutnov jsou sdružením mladých aktivních obyvatel našeho města, kteří chtějí vnést novou tvořivost a nové přístupy i do jeho vedení. Při pohledu na náš tým dnes mě těší, že v tomto ohledu se nic nezměnilo. V něčem jsme ale přesto jiní. Tým mladých nadšenců bez reálné praxe v komunální politice za ty čtyři roky získal neocenitelné zkušenosti během spolupráce s koaličními partnery i úředníky. Nyní máme jasnou představu nejen o tom „co“, ale také „jak“,“ píše předsedkyně místního sdružení Pirátů v Trutnově, do Pirátských listů, Kateřina Hůlková.

V posledních letech jsme zažili několik krizí, které úzce dopadly i na naše město, a jsme si vědomi, že nás čeká složité období. „Každému, kdo alespoň okrajově sleduje veřejné dění, musí být jasné, že nás čeká nelehké období. Město ale může vytvářet přívětivější prostředí pro to, aby takto zasažení občané měli možnost žít důstojně. I z tohoto důvodu bude velmi důležité, aby byly zachovány a nadále i rozvíjeny veřejné služby – školství, sociální služby, zdravotnictví, doprava,“ míní Ondřej Čalovka, adiktolog a sociální pracovník v RIAPSu.

Ze třetí a čtvrté pozice bojují o hlasy Jakub Rus a Alena Valentová (členka kulturní komise a mís-

topředsedkyně místního sdružení Pirátů v Trutnově). Jakub se díky své práci ředitele Krajin pod Sněžkou z. s. aktivně zapojuje do dění cestovního ruchu. „Cestovní ruch jde ruku v ruce s podporou podnikání a s kvalitou života v regionu. Troufám si říci, že zvýšením zájmu o Trutnov ze strany turistů můžeme zpomalit, nebo dokonce zastavit demografický úbytek obyvatel,“ zmiňuje Jakub. Alena se aktivně podílí na kultuře a jejímu přiblížení běžné společnosti. Mimo to je jejím cílem otevřít radnici nejen směrem k občanům ven, ale také uvnitř úřadu. „Digitalizace a CHYTRÉ MĚSTO k sobě neodmyslitelně patří. Občané očekávají efektivní komunikaci, kdy dostanou informaci rychle a včas. Stejnou komunikaci a informovanost však očekávají i zaměstnanci úřadu,“ říká Valentová. ■

Čelo kandidátky doplňují: 6 | Martina Vágnér Dostálová, 7 | Adam Valenta, 8 | Michal Dědek, 9 | Ondřej Kroužel a 10 | Jindřich Havrda.

Sledujte nás na: www.piratitrutnov.cz, www.facebook.com/pirati.trutnov

PIRÁTI A NEZÁVISLÍ TRUTNOV

DĚLÁME VĚCI SPRÁVNĚ

PIRATITRUTNOV.CZ

INZERCE

PROMĚNY TRUTNOVA

Kopec „Jačkaberk“

ONDŘEJ VAŠATA, MUZEUM PODKRKONOŠÍ

Kopec zvaný „Jačkaberk“ nalezneme mezi Železničářskou ulicí a základní školou v ulici V Dmčích. Tento svůj neoficiální název, užívaný běžně již ve třicátých letech 20. století, dostal po rodné zahradníka Jačky, která na přelomu 19. a 20. století obývala dům čp. 119 v nynější Zámečnické ulici. Příkrý svah kopce dnes ocení zejména děti při sáňkování. Takřka před šedesáti lety měl ale i jiné využití. Na fotografii pořízené zřejmě 27. září 1964 je zachycen amatérský závod motocyklů do strmého vrchu. Trasa závodu, který začínal na sídlišti Křížík, byla ohraničena praporky. Anonymní fotograf zachytil v pozadí snímku také staré dělnické sídliště Šestidomí a někdejší slévárnu. ■

Z MUZEJNÍCH SBÍREK

Autoportrét trutnovského malíře Joachima Gutsche

VLASTIMIL MÁLEK, MUZEUM PODKRKONOŠÍ

Mezi vděčné malířské náměty minulých staletí patřily celkové pohledy na jednotlivá města s okolní krajinou, tzv. veduty. Také Trutnov má několik takových vyobrazení a jedno z nich vyhotovil v roce 1836 malíř Joachim Gutsch. Narodil se roku 1801 v Trutnově čp. 99 pekařskému mistrovi Vincenci Gutschovi a jeho manželce Elisabetě. Ačkoliv byl Joachim Gutsch velkým milovníkem přírody, sběratelem, malířem a kreslířem, živil se musel jinak. V roce 1825, když vyhotovil svůj autoportrét, byl praktikantem vojenského komisařství. Zemřel roku 1862 ve Vídni jako penzionovaný c. k. vrchní vojenský komisař. Pod pseudonymem G. Deutschmann údajně též napsal básnickou sbírku Rübzahl-Schwänke, vydanou roku 1861 u Carla Bellmanna v Praze. Gutschův autoportrét o rozměrech 10 krát 13 centimetrů daroval trutnovskému muzeu roku 1892 Vincenc Flögl. ■

INZERCE

Zvolte si ten správný pohon.

Zcela nová elektrifikovaná rodina Kia Niro.

KIA
Movement that inspires

AUTOSAJM CZ, s.r.o.

Náchodská 509, 541 03 Trutnov

Tel.: 499 841 558 | Mob.: 776 696 266 | E-mail: autosajm.prodej@autosajm.cz | www.autosajm.cz

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ (WLTP). Kia Niro HEV: 4,4 - 4,7 l/100 km, 100 - 107 g/km. Kia Niro PHEV: 0,8 - 1,0 l/100 km, 19 - 23 g/km, 129 - 140 Wh/km. Kia Niro EV: 162 Wh/km, 0 g/km. Vyobrazení vozů je pouze ilustrativní a může obsahovat doplňkovou výbavu. Pro bližší informace navštivte www.kia.com.

Rozvoz
— obědu —

pondělí až neděle

Ceny od 95,- včetně polévky
výběr až ze 7 jídel

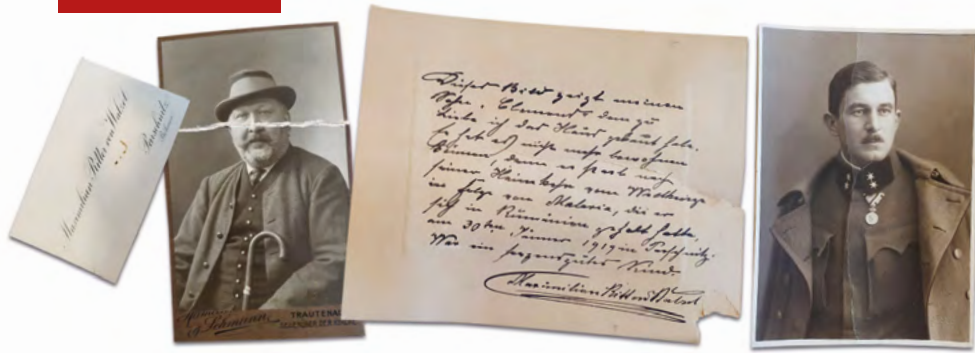

733 124 386

Restaurace U Draka

Krakonošovo nám. 75, Trutnov

Vila továrníka Walzela sto let ukrývala obálku se vzkazem

Třeba o něm víte, možná jste si ho dosud pořádně nevšimli. Dům v trutnovské Šikmé ulici. Je trochu skrytý za stromy, takže není tak nápadný. Aktuálně slouží coby azylový dům pod křídly organizace Most k životu Trutnov. Před více než sto lety ho ale postavil významný zdejší továrník Maxmilian Walzel.

PAVEL CAJTHAML, FOTO: MILOŠ ŠÁLEK

O Inářské dynastii Walzelů je v archivech a dobových kronikách informací dost. O vile, která jim patřila, ale informace chybí. Aspoň nepatrnou část její historie odkryla obálka, kterou před několika týdny náhodně našly v jejích útrobách děti. Hrály si totiž tak vášnivě, až rozbily část původní dřevěné vestavěné skříně. „Vlezly do ní a našly šňůrku. Když za ni zatáhly, spadla jim do rukou obálka. Bohužel ji roztrhly, ale služba si toho našťěstí včas všimla a poklad zachránila,“ říká Monika Hillebrandová, ředitelka Mostu k životu Trutnov.

V dopisní obálce s pečeti byla podobizna někdejšího trutnovského továrníka Maxmiliána rytíře Walzela a jeho pracovní vizitka. A rovněž snímek jeho syna Clemense a z druhé strany na něm ručně napsaný dopis v němčině: „Tato fotografie ukazuje mého syna Clemense, kterému jsem pro lásku k němu postavil tento dům. Nemohl ho už obývat, protože zemřel po svém návratu ze světové války 30. ledna 1919 v Poříčí v důsledku malárie, kterou se nakazil v Rumunsku. Bylo to od srdce dobré dítě. Maxmilian rytíř Walzel.“

Jak potvrdili historici, jde o unikátní dobový záznam o vile, která byla stavěna v Poříčí mezi lety 1913 až 1920. Zatímco Walzelovy textilní podniky byly po roce 1945 znárodněny a jejich následovníci

Texlen už zanikl, pohledná vila obklopená parkem stojí v Trutnově dodnes. Má stále ještě původní interiér, například hned ve vstupní hale zaujmou dobový krb a zdobené obložení. „Chtěla bych, aby příběh vily někdo dokázal vypátrat a sepsat. Určitě bude zajímavý,“ myslí si Hillebrandová.

Inspirací by mohla být sousedská slavnost Otevřená zahrada, kterou Most k životu Trutnov chystá na čtvrtek 25. srpna. Na programu jsou kromě koncertů kapel Slzy a MyBand!, divadelní pohádky O Červené Karkulce a dětských atrakcí s výtvarnými dílnami také komentované prohlídky azylového domu. „Zveme všechny zájemce. Pro veřejnost to může být atraktivní prohlídka jinak nepřístupných prostor a pro historiky nebo studenty historie námět na zajímavé téma,“ dodává Monika Hillebrandová. Slavnost začne v 15 hodin. ■

LETNÍ KINO CAFFÉ UFFO

filmy začínají po setmění

- 3. 8. Zátpek
- 5. 8. Kurz manželské touhy
- 10. 8. Ghost Dog - Cesta samuraje
- 12. 8. Šakalí léta
- 17. 8. Tři tygři ve filmu: Jackpot
- 19. 8. Po čem ženy touží 2
- 24. 8. Jan Koller: příběh obyčejného kluka
- 26. 8. Vyšehrad: Fylm
- 31. 8. Příšerákovi 2

TRUTNOVSKÉ HUDEBNÍ LÉTO

koncerty začínají v 16.30 hodin

- 3. 8. Tlupa Tlap
- 5. 8. Krakonoška
- 10. 8. Levou Rukou Band
- 12. 8. Just Now
- 17. 8. Mescalero
- 19. 8. K-Band
- 24. 8. DJ Hypno & a rapeři Statika, Meth, Austy, Colda
- 26. 8. H-kvintet
- 31. 8. Pěna

LETNÍ KINO BOJIŠTĚ

filmy začínají v 20.45 hodin

- 6. 8. Noc na Karlštejně
- 13. 8. Tajemství ocelového města
- 27. 8. Příšerky s. r. o.

INZERCE

V Trutnově již 4 lékárny Dr.Max⁺

– Horská 64

po–pá 7.30–17.00

– Dolní předměstí 96 (u Lidlu)

po–pá 8.00–17.00

– Žižkova 515 (Hypermarket Albert)

po–ne 8.00–18.00

– Horská 687 (Family Center)

po–pá 8.00–18.00 | so 8.00–16.00

**Dr.Max
Panthenol
10% spray**
150 ml

- zklidňující pěna s D-panthenolem vhodná pro péči o pokožku po slunění
- D-panthenol hydratuje a regeneruje podrážděnou pokožku

Kosmetický přípravek.

Akční cena
119 Kč

Běžná cena 149 Kč

**Uriage
Bariésun**
celá řada

- opalovací přípravky poskytují vysokou ochranu před slunečním zářením
- hydratace a zjemnění pokožky

Při nákupu přípravků řady Bariésun značky Uriage získá držitel Karty výhod Dr.Max slevu 100 Kč.

Kosmetické přípravky.

sleva
100 Kč

**Loperamid
Dr.Max 2 mg**
20 tvrdých tob.

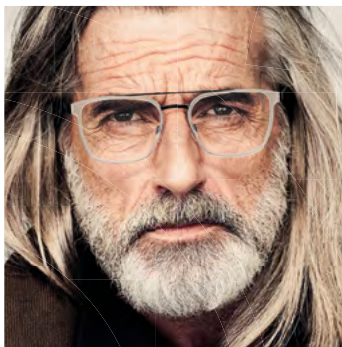
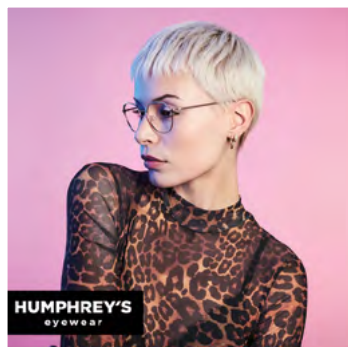
- k léčbě náhle vzniklého, krátkodobého (akutního) průjmu

Pečlivě čtěte příbalovou informaci. Léčivý přípravek s účinnou látkou loperamid hydrochlorid k perorálnímu podání.

sleva
40 Kč

Akční cena
119 Kč

Běžná cena 159 Kč

OČNÍ OPTIKA MALINSKÝ

Měření zraku, aplikace a prodej kontaktních čoček

TRUTNOV, Bulharská 139 | tel.: 499 812 561 | 777 212 561

www.optika-malinsky.cz

